

was sedda asja ussuse. Õige täåmba, kui meije sedda kirjotame, jaap Wörro ladul Kihhelfunnakoh-to-Herra von Volkmershausen Perri mõisast sedda awworahha wålja. Se rahha om kül wäikene, ent ta peap ka ennege allustussen tähhes ollema, et rahwas eddespäide wöiva usku, et towotedu awworahha saap antus, nink árratamisses, et nemma nüüd naakkas ka selle awwo perrast häid töprid ülleskaswatama. Kui näatta saap, et rahwas sedda teggewa, sis ehk pandwa hä Saksa sen ma-tullu-nöudjafeltsin eddespäide ennambat rahha se tarvis folko, et felts surembrid ehk ennambid awwoandid wöip jaggada. Sel súggisel jaetas sáitsmen paigan ülle kige 84 rublat höbb. wålja.

Ehk wahhest mõnni útlep: Es sääl peas mõnni fallaja kawwalus ollema, et neil Sakslul rahha ni pungan siplep? — Armas waine sõbber! meije ei wöi sinno joht henda waiwamast feelda, et sa ni kui Kreditkassa billete perrast mõnne tennu, wäitab kawwalust üllesotsi, fun puhhas töttemeel om, ja furja nöuwo, fun ainus arm meije marahwa hääs nöudja ja teggi ja om; ent kui sa ikkes ennege furja mõtlet omman sõamen, sis jáät ka fest hääst ilma, mes sinna hä innemiste armo - nöuwo ja tõ läbbi wöis sada. — Õnnis om, kes hääd nöuwo nink hääd teffo ussup ja tennoga wastawöttap!

24. Septembril 1848.

F. H.

Siin omma ka neide niñe, kea 24. Septembril Wörro ladule nink 29. Septembril Tartu ladule ki-keparrembid oina-faswatuid hårgi olliwa winu nink awworahha sanu.

Wörro linan sai:

Willem Sibbul Wörro wallast 3 rubl. höbb.
Ado Massf Timmust 3 rubl. höbb.
Peter Kaust Wörro wallast 2 rubl. höbb.

Peep Serk Wañast Koijlast 2 rubl. höbb.
Jaan Teppo Timmust 2 rubl. höbb.
Tarto linan sai:
Juhhan Leppan Kurremast 3 rubl. höbb.
Jaan Wirro Luniast 3 rubl. höbb.
Ado Korjus Saadjärwest 2 rubl. höbb.
Jaan Reiman Kärknast 2 rubl. höbb.
Jürri Raak Sotaggast 2 rubl. höbb.

Kiik ne kümme hårga olliwa illosa nink jöw-wolise nink se läbbi sáratsis sanu, et mihhe neid olliwa holelikult faswatanu nink nidade hoitnu, et nemä neid es olle enne aigo ei ka ülle arvo ikke pandnu. —

Tullewa súggise saap jälle sárane awworahha wåljakaggamine ollema.

C. M.

Oppetedu rästas.

Rästale ka wöip se tullus tulla, kui ta middage om opnu: — kuis paljo ennamb innemissele, ehk kül mitto innemist sedda ei mõtle, enge rummalust kui ütte fallist perraadust hoitva. — Aus luggeja tijap jo, ehk saap parhilla teda, et mõnne llnno, (meije nimmetame ennege kaarnat, harrakat ja råstast) opwa sõnnu lobbisema, kui neil norelt kele ots ja kidda weidi lõigatas nink neile neid sõnnu saggede etteütteldas. Siski om mõnnel ka wöljamb på vasta töist nink sárane oppip hölpambaste ja rohkembaste sõnnu lobbisema. Ta ajap sis saggede ajawiitmisest neid árraoppitu sõnnu ni, kui nemma tål kele päle tullewa, nookast wålja, ilma teedmata, mes nemma tähhendawa; siski tullep sáratsest linnust mõnnikörd mõnni sõnna foggemata ni parral ajal, ötskui olles ta tedda mõdistusega wötnu üttel-da. Olleme Saksa-maal ütte würsti lossi-wärraja körval ütte kaarna nánnu purin ollewat, te kilsug-